

Guia didàctica de l'espectacle

A càrrec de

Clara Dalmau i Marc Hervàs

Dibuixos de Martí Doy

ÍNDIX

Introducció a aquesta guia	3
L'espectacle.....	4
Argument.....	4
De què parla l'espectacle, doncs?	10
Una mica d'història	10
El compositor: Igor Stravinsky.....	11
Com es va compondre Petruixka?	12
Com s'ha fet aquest espectacle?	14
L'IT Dansa.....	15
La companyia del príncep Totilau	16
Propostes didàctiques	17
Activitats per abans d'anar a veure l'espectacle	17
On anirem?	17
Com ens hem de comportar?.....	18
Què veurem?	20
Activitats per després d'haver vist l'espectacle	24
Reflexionem sobre la història	24
Reflexionem sobre els personatges	24
Treballem les emocions	25
Vivència.....	26
Conèixer més els titelles	27
Conèixer més Stravinsky.....	28
Com ens ha canviat l'espectacle?.....	29
Escrivim als artistes	29
Bibliografia sobre Petruixka	30
APÈNDIX 1: Els protagonistes de <i>Petruixka</i>	32

APÈNDIX 2: Minutatge de <i>Petruixka</i>	36
APÈNDIX 3: Una mica més de teoria.....	39
Què són les arts escèniques?	39
Què és la dansa?	40
Història de la dansa	40
Què són els titelles?	43

INTRODUCCIÓ A AQUESTA GUIA

Petruixka, l'espectacle que us presentem, és un espectacle de dansa i titelles pensat per a tots els públics i creat a partir de la música composta per Igor Stravinsky. Explica la història del titella *Petruixka* (diminutiu de Pere en rus), un titella tradicional dels carrers i places de Rússia, que un dia es converteix en una persona de carn i ossos i s'enamora.

L'espectacle ens ha de servir per:

1. Treballar l'aprenentatge de les emocions (que és el tema de l'espectacle).
2. Apropar el món de la dansa als infants, i experimentar amb el cos com a font d'expressió d'emocions.
3. Conèixer la música d'Stravinsky.
4. Apropar-nos al llenguatge dels titelles.

Aquesta guia conté les informacions que creiem útils per a una bona aproximació del mestre a l'espectacle i al teatre. Així i tot, no són informacions imprescindibles i podeu anar al punt que us interessi, seguint l'índex i el vostre propi criteri. Igualment, podeu adaptar els exercicis que us suggerim a les particularitats de la vostra classe.

L'ESPECTACLE

El nostre espectacle es basa en la peça musical que el compositor rus Igor Stravinsky va compondre el 1911. Originàriament era un ballet que explicava la història del titella Petruixka en el marc d'una fira de Carnestoltes de Sant Petersburg. La nostra producció, però, que combina la dansa i els titelles, tot i respectar l'argument del *libretto* original, trasllada la situació a la celebració d'una fira de Carnestoltes en un poble del Mediterrani.

L'espectacle, que té una hora de durada, comença amb una introducció escenificada en la qual es presenten els personatges principals de l'obra i on s'explica breument l'argument de la història que veurem. A continuació, comença el ballet pròpiament dit, que es divideix en quatre quadres.

ARGUMENT

Introducció:

Un Mag ens mostra, amb l'ajuda dels seus dos ajudants (un mico i un cor) com crea titelles a partir de trossos de fusta i com els dóna la vida i els sentiments. El Mag ens presenta els seus tres titelles, que seran els protagonistes de la nostra història: el titella Petruixka, el titella Ballarina i el titella Moro, i ens ensenya com els fa ballar. De sobte, el Mag encanta dos nois i dues noies del públic i els fa pujar a l'escenari per tal que participin a la fira de Carnestoltes que és a punt de començar.

(El Mag i el seu ajudant)

Primer quadre:

Els dos nois i les dues noies es desperten, com per art de màgia, enmig de la fira, plena de llum i de músiques. Hi ha jocs de pilotes, una parada dels dolços, un músic ambulant, una ruleta de la sort, begudes màgiques... De cop, el Mag atreu l'atenció de les dues parelles al centre de la fira i obre les cortines del seu teatret de titelles. Apareixen els tres protagonistes de la nostra història: el titella Petruixka, el titella Ballarina i el titella Moro. El Mag els dóna la vida amb un truc de màgia i es converteixen en persones de carn i ossos. Els tres titelles-persona es posen a ballar, i Petruixka s'enamora de la Ballarina, però el Moro persegueix Petruixka perquè ell també està enamorat de la Ballarina.

(El Mag ofereix unes begudes màgiques als nois de la fira.)

Segon quadre:

Petruixka està sol a la seva habitació, dins del teatret de titelles. Recorda la seva estimada Ballarina, però no sap què fer amb l'amor que sent. El Mag, per divertir-se, fa entrar la Ballarina a l'habitació de Petruixka. Aquest intenta mostrar-li el seu amor però és un maldestre, i l'únic que aconsegueix és espantar la noia. El mag es riu de Petruixka i aquest s'hi encara.

(Petruixka a la seva habitació.)

Tercer quadre:

Ara ens trobem a l'habitació del Moro, també dins del teatret de titelles, i veiem com aquest personatge intenta domar un cavall. Llavors, el Mag hi fa entrar la Ballarina. La noia se sent atreta pel Moro, que és molt galant i encisador. Semblen una bona parella, però el Moro té males intencions. El Mag fa entrar Petruixka a l'habitació per tal d'engelosir-lo i es produeix una baralla entre els dos contrincants.

(El Moro quan ja ha domat el seu cavall.)

Quart quadre: Ens trobem, altra vegada, a la fira de Carnestoltes. Ara és de nit i la gresca ha pujat de to. Els dos nois i les dues noies del principi continuen divertint-se amb les atraccions de la fira. S'enamoren els uns dels altres i s'estableix una constant seducció davant la mirada perversa del Mag. Les noies guanyen unes nines en una parada, els nois juguen a fer-se els forçuts amb el martell d'una atracció. Passa el Mag disfressat de gitano i domant un ós. Tots s'espanten davant la fera. Després el Mag es disfressa d'home ric, i intenta seduir les noies amb els seus diners. Els nois, però, aconsegueixen recuperar les noies. S'ha anat fent tard i finalment arriben les màscares del Carnestoltes. Els quatre joves s'incorporen a la rua i també es disfressen amb una màscara. Quan la gresca està en el moment més àlgid, se sent, de dins del teatret de titelles, la baralla entre Petruixka i el Moro, que acaben sortint enmig de les màscares. El Moro persegueix Petruixka amb una espasa i la Ballarina els segueix a tots dos espantada. Finalment el Moro dona un fort cop d'espasa a Petruixka, que mor enmig de la fira. Tothom s'espanta per l'assassinat, però el Mag fa veure a tothom que Petruixka només era un titella i que la seva mort no ha tingut cap importància. La gent de la fira, però, marxen amb el cor encongint pel que han vist, i quan el Mag està sol recollint el seu teatret de titelles veiem el fantasma de Petruixka, que ha ressuscitat i fa pam i pipa al seu antic amo.

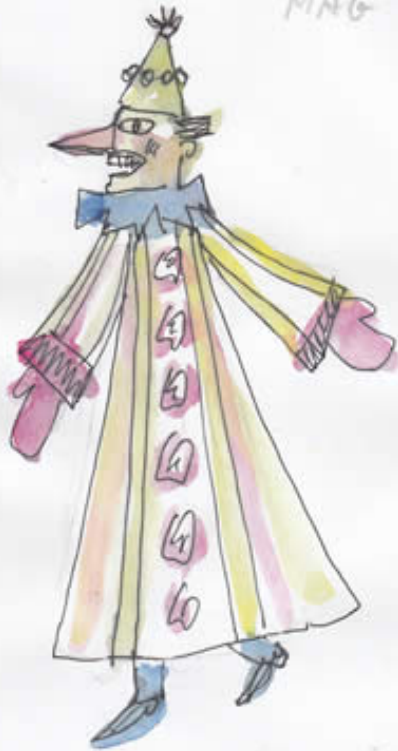
(A la pàgina següent, les màscares del Carnestoltes)

CARNAVAL

MAG

ACTORS

MORO
BALLARINA
PETRUSKA

PARELLES

DE QUÈ PARLA L'ESPECTACLE, DONCS?

El tema principal que planteja el ballet, doncs, és el qüestionar-se què vol dir ser humà, què vol dir tenir un cos que es mou i té sentiments. *Petruixka* és una història de titelles que prenen vida i intenten ser persones; és a dir, intenten tenir sentiments i, sobretot, saber estimar. En la llarga tradició europea del teatre de titelles, el *Petruixka* rus s'ha caracteritzat per no encaixar mai en el comportament humà. A través d'un llenguatge grotesc, absurd i divertit, ha intentat estimar, ha intentat tenir sentiments, però ho ha fet des de la desmesura i la brutalitat i ha acabat morint i ressuscitant al cap de poc, perquè, de fet, aquest és el misteri del personatge: *Petruixka* no mor mai, com a símbol de la permanent dificultat dels homes per a aprendre a estimar. És per aquest motiu que la peça ens sembla tan adequada per als infants, especialment els més petits: perquè els permet sentir-se identificats amb la seva pròpia condició humana i amb aquest procés d'aprenentatge dels sentiments i les emocions.

UNA MICA D'HISTÒRIA

La història del ballet *Petruixka* té l'origen en la trobada de dos grans artistes russos del segle XX: el productor teatral Serge Diaghilev i el compositor Igor Stravinsky.

Petruixka va començar com una peça per a piano que Stravinsky va compondre en algun moment de 1910. Stravinsky tenia al cap el record del titella *Petruixka*, que havia vist moltes vegades quan era un nen a la seva Rússia natal. Quan Diaghilev la va sentir, li va demanar que la convertís en una música per a un ballet. Tots dos van contactar amb l'escenògraf Alexander Benois, que els va ajudar a escriure el "libretto" (és a dir, l'argument), i el disseny de l'escenografia i el vestuari. Quan van tenir la història del ballet *Petruixka* enllestida, van demanar a

Michel Fokine que en fes la coreografia. Tres mesos després d'iniciar-ne els assajos, el ballet es va estrenar a París, amb el ballarí Nijinsky com a protagonista.

EL COMPOSITOR: IGOR STRAVINSKY

Igor Stravinsky (1882-1971) fou un músic d'origen rus que, després d'un llarg itinerari vital, va acabar morint a Nova York com a ciutadà nord-americà, després d'haver viscut també a Suïssa i a França.

La seva producció és molt variada i àmplia (comprèn un centenar d'obres), i es pot dividir en quatre grans períodes: el rus, l'experimental, el neoclàssic i el serial. L'època qualificada de "rusa" comprèn obres tan diferents com *L'oiseau de feu* (1910); *Petruska* (1911), i la revolucionària *Sacre du printemps* (1913).

L'època "experimental" està formada per *Trois poésies de la lirique japonaise* (1913), *Pribautki* (1914), *L'histoire du soldat* (1918) i *Les Noces* (1923). A partir del 1920 i en ocasió del ballet *Pulcinella*, Stravinsky va prescindir de les seves pròpies innovacions i va encetar el període neoclàssic, durant el qual va compondre algunes de les seves obres més rellevants: *Octet per a instruments de vent* (1923), *Concert per a violí* (1931), el concert *Dumbarton Oaks* per a 16 instruments (1938), *Simfonia en do* (1938-40) i *Simfonia en 3 moviments* (1942-45). Durant aquest anys, Igor Stravinsky va experimentar una forta conversió religiosa, que va donar com a fruit l'oratori *Oedipus Rex* (1927), la *Simfonia dels Salms* (1930) i el ballet *Apollon Musagète* (1928). L'etapa neoclàssica va finalitzar amb *The Rake's Progress* (1951), òpera molt influïda pel *bel canto* italià.

El 1953 va adoptar l'escriptura serial amb el *Septet*. D'entre les composicions d'aquest període destaquen *Canticum Sacrum* (1956), el ballet *Agon* (1957), *Threni* (1958), *A Sermon, a Narrative and a Prayer* (1961), *The Flood* (1962), òpera bíblica televisiva, la cantata *Abraham and Isaac* (1964), *Elegia* per a J.F. Kennedy (1964) i el *Requiem* (1966).

Stravinsky és autor també d'una important obra literària. Així, va escriure *Chroniques de ma vie* (1935) i *Poétique musicale* (1940), en la qual va exposar la seva estètica, segons la qual la música havia d'ésser un art objectiu i equilibrat, una ordenació del temps. Finalment, i en col·laboració amb Robert Craft, va escriure també *Conversations with Stravinsky* (1959).

(Una imatge d'Igor Stravinsky a la seva maduresa)

COM ES VA COMPONDRE PETRUIXKA?

Tal com dèiem anteriorment, el ballet *Petruixka* té l'origen musical en una composició que enfrontava el piano a l'orquestra com una forma d'explicar la lluita entre l'individu i la societat, és a dir, entre Petruixka i el món. Aquest concert per a

piano va acabar formant part del segon quadre del ballet, el que correspon a l'habitació de Petruixka.

I és que, després d'acceptar l'encàrrec fet per Diaghilev de convertir aquell concert en un ballet, Stravinsky i Benois van decidir dividir-lo en quatre quadres. Així doncs, un cop enllestit el segon quadre a partir de la feina feta, Stravinsky va compondre els quadres exteriors de la fira de Carnestoltes (quadre primer i quart) aprofitant moltes melodies d'origen popular o manlevades del seu mestre i amic Rimsky Korsakov. El fet que aquests quadres haguessin d'il·lustrar una festa popular russa plena de músiques d'origen divers, que havien de sonar simultàniament, va ser el que va provocar que Stravinsky es decidís a fer aquest collage musical. Pel que fa al quadre tercer (l'habitació del Moro), Stravinsky també es va valdre d'alguna música preexistent, ja que va parodiar els valsos austríacs.

Evidentment cap d'aquestes utilitzacions musicals no treu gens de mèrit al talent compositor d'Stravinsky sinó que, ben al contrari, il·lustra la complexitat de la música d'aquest ballet.

(El productor Serge Diaghilev i Igor Stravinsky)

COM S'HA FET AQUEST ESPECTACLE?

La realització d'aquest espectacle ha estat possible gràcies a la conjunció de tres entitats: el Gran Teatre del Liceu, IT Dansa i La companyia del príncep Totilau.

En primer lloc, els integrants de la companyia de teatre “La companyia del príncep Totilau” (que som els qui escrivim aquesta guia) estàvem enamorats de la música de *Petruixka* des de feia molts anys. Un dia ens vam decidir a preparar un projecte per tal d'escenificar aquest ballet amb un conjunt de titelles i titellaires. Els responsables del Liceu s'hi van mostrar interessats, però van suggerir que fos un espectacle de dansa i titelles. A nosaltres ens va semblar molt bé, i vam anar a veure la Catherine Allard, la directora de l'IT Dansa, perquè s'encarregués de fer la coreografia de l'espectacle. A continuació es van sumar al projecte l'escenògrafa Anna Alcubierre i el titellaire Martí Doy, i vam posar-nos a treballar. Vam adaptar el *libretto* original per tal de fer l'argument més assequible als infants, vam fer un guió visual de l'espectacle i, finalment, quan totes les peces semblaven encaixar, vam començar a assajar amb els ballarins.

Enmig dels assaigs, el director d'orquestra del Gran Teatre del Liceu, el mestre Guerassim Boronkov, va fer un nou enregistrament de la peça d'Stravinsky. I de mica en mica tot es va anar concretant fins arribar a l'estrena.

Aquí teniu la fitxa artística de l'espectacle:

Títol: Petruixka

Autor musical: Igor Stravinsky

Director d'orquestra: Guerassim Boronkov, Orquestra del Gran Teatre del Liceu

Coreografia: Catherine Allard

Intèrprets: IT Dansa

Repetidores: Guillermina Coll i Mathilde van de Meerendonk

Professor d'interpretació: Jordi Fàbrega

Direcció d'escena i dramaturgia: Marc Hervàs

Ajudant de direcció i dramaturgia: Clara Dalmau

Escenografia: Anna Alcubierre

Titelles, vestuari, decorats i utilleria: Martí Doy

Il·luminació: Alberto Rodríguez

So: Antoni Arrufat

Producció: Gran Teatre del Liceu

I una mica d'explicació de les companyies que hi hem intervingut:

L'IT DANSA

L'IT Dansa, Jove Companyia de l'Institut del Teatre, és un projecte creat el 1996 per l'Institut del Teatre de la Diputació de Barcelona, sota la direcció artística de Catherine Allard, formada com a ballarina al Nederlands Dans Theater i a la Compañía Nacional de Danza.

El principal objectiu d'aquesta companyia és proporcionar als graduats en dansa oportunitats de pràctica professional de dos anys de durada amb coreografies de destacats artistes i amb un programa d'actuacions al circuit teatral.

La companyia, integrada per un màxim de 18 ballarins-becaris seleccionats mitjançant audició pública, ha estrenat coreografies tant de joves com de reconeguts creadors, de manera que ha aconseguit un repertori molt divers que demostra que la dansa contemporània viu un moment creatiu apassionant, amb una redefinició constant dels seus codis expressius i un enriquidor apropament a altres llenguatges artístics. Entre les grans figures de la coreografia que han format

part del repertori de la companyia, podem recordar noms com Jirí Kylián, Ohad Naharin, Rui Horta, Nacho Duato, Ramon Oller, Toni Mira, Jo Stromgren i Stijn Celis. Pel que fa als joves talents que IT Dansa ha difós des del nostre país, destaquen Petr Zuska, Gustavo Ramírez, Uri Ivgi, Rafael Bonachela i Alexander Ekman.

Podeu trobar-ne més informació a www.institutdelteatre.org

LA COMPANYIA DEL PRÍncep TOTILAU

La companyia del príncep Totilau, que deu el seu nom a un dels personatges de l'obra *Ubú rei*, d'Alfred Jarry, som una companyia de teatre que ens dediquem a la creació d'espectacles per a públic familiar. Vam néixer l'any 2007 i fins ara hem estrenat tres espectacles: *Sis Joans*, de Carles Riba, en coproducció amb el Teatre Nacional de Catalunya; *La tempesta*, de William Shakespeare, en coproducció amb el Temporada Alta-Festival de Tardor de Catalunya, i *Cavallet de cartró*, basat en els poemes de diversos autors.

Paral·lelament també ens hem encarregat de la direcció escènica d'espectacles produïts per altra gent: del concert *Un te a la menta*, amb l'Orquestra Àrab de Barcelona, la direcció musical de Jordi Vallespí i la producció de l'Obra Social de "La Caixa"; i *A l'arca a les vuit*, d'Ulrich Hub, produït per la Fundació Xarxa amb la col·laboració del Temporada Alta- Festival de tardor de Catalunya.

Podeu trobar-ne més informació a www.princeptotilau.cat

PROPOSTES DIDÀCTIQUES

ACTIVITATS PER ABANS D'ANAR A VEURE L'ESPECTACLE

ON ANIREM?

L'espectacle que veureu es representarà en un dels teatres més importants del nostre país: el Gran Teatre del Liceu. Així doncs, a més de conèixer i gaudir del ballet *Petruixka* d'Igor Stravinsky, tindreu l'oportunitat de visitar aquest teatre tan valuós per a la història de les arts escèniques de tot el món. És per això que ens sembla molt important que abans de venir hagueu explicat als vostres infants on aniran. Per fer-ho, podeu informar-vos de la seva història i veure'n fotografies a la seva web www.liceubarcelona.cat.

Us recomanem especialment l'apartat sobre la seva història:

<http://www.liceubarcelona.cat/el-liceu/la-institucio/historia.html>

També us recomanem l'entrada que hi dedica la Gran Enciclopèdia Catalana:

<http://www.encyclopedia.cat/>

També us proposem de fer el següent exercici:

Representem l'anada al teatre.

1. Amb cinta de paper de pintor, dibuixem al terra de la classe una petita ciutat, en la qual apareguin una escola, un carrer i un teatre.
2. Fem col·locar els nens a l'espai de l'escola i els fem caminar pel carrer que hem dibuixat, fins arribar al teatre. Durant aquest trajecte, aprofitem per anar representant tot allò que amb probabilitat farem el dia que hi anem de debò: per exemple, si

haurem de travessar un pas de vianants, un nen pot fer el paper de policia; si hi hem d'anar amb autobús, podem representar com pugem al vehicle, com seiem i com en baixem.

- Un cop haguem arribat al teatre, representem com ens preparem per veure la funció: ens traiem les jaquetes, anem al lavabo i ens asseiem.
- Fem veure que veiem l'espectacle, en silenci, i representem les emocions que potser sentirem: fem cara de sorpresa, de por, riem, ens emocionem, etc.
- Fem veure que acaba l'espectacle i aplaudim.
- En acabar l'exercici valorem i comentem tot el que hem fet.

COM ENS HEM DE COMPORTAR?

El teatre és un acte de socialització. Cal ensenyar als nens i nenes, doncs, que han de comportar-se adequadament per tal de no molestar les altres persones, fins i tot aquelles poc informades que no van al teatre amb ordre i amb tranquil·litat.

Per fer-ho, els podeu explicar el següent:

- A l'entrada del teatre us vindrà a rebre el personal de sala del Gran Teatre del Liceu. Els acomodadors són professionals que procuren que la vostra estada al teatre sigui agradable i segura. Ells us guiaran fins al vostre seient i us ajudaran en tot el que necessiteu.
- La representació té una hora de durada sense mitja part, és per això que caldrà haver anat al lavabo abans de començar per tal de no perdre ni un segon de l'espectacle.

- Cal que desconnecteu els telèfons i altres aparells electrònics que puguin fer soroll i molestar les altres persones del públic o els artistes que fan l'espectacle. No es poden fer fotografies durant l'espectacle perquè molesten molt i distreuen l'atenció del públic i dels artistes. Tampoc no es pot menjar ni beure.
- Com ja hem explicat anteriorment, el Gran Teatre del Liceu és un teatre molt bonic i amb molta història. Per això val la pena que tingueu els ulls ben oberts i us fixeu en tots els detalls de l'edifici.
- Quan entreu a la platea veureu que és un espai molt gran on hi cap moltíssima gent. És molt important que no crideu.
- Just al moment de començar, les llums de la sala s'abaixaran. Això vol dir que heu d'estar especialment callats i atents, per no perdre-us ni un detall.
- A l'espectacle hi poden haver coses boniques, divertides, emocionants i fins i tot coses estranyes o que us poden fer una mica de por. Tot forma part de l'espectacle. Estigueu ben atents i intenteu pensar en allò que se us explica.
- No cal que comenteu cada cosa que veieu amb el vostre company o amb el vostre mestre. Si hi ha alguna cosa que vulgueu dir, tindreu temps de sobres de fer-ho un cop sigueu camí de l'escola (o a casa amb la família, també).
- L'espectacle us suggerirà moltes coses: emocions, raons, sentiments... No cal que ho entengueu tot. Deixeu-vos omplir per tot allò que l'espectacle us dóna, com si tastéssiu una cosa nova. Amb el temps ja anireu construint el sentit d'aquestes sensacions.
- Els aplaudiments són la millor forma de comunicar-vos amb els artistes que han fet l'espectacle. Heu d'aplaudir perquè els ballarins sàpiguen si us ha agradat o no. Quan aplaudiu, els artistes us miraran a la cara i us agrairan el vostre aplaudiment. Aquest és un moment molt bonic de comunicació entre el públic i els artistes i val la pena que l'aprofiteu: aplaudiu tant com us hagi agradat!

- Com ja hem dit, en sortir del teatre és un bon moment per comentar amb els vostres companys i mestres tot allò que us ha semblat. Però penseu que en les arts totes les opinions són vàlides si són sinceres. Veureu que amb les opinions dels altres potser canviareu una mica la impressió que us ha fet l'espectacle. És bo que intenteu pensar en les sensacions que heu tingut i compartir-les amb els altres. Quan sigueu a casa, expliqueu als vostres familiars el que heu vist. I, si podeu, feu-ne dibuixos o escriviu allò que recordeu.

QUÈ VEUREM?

Petruixka és un espectacle molt ric i complex, que combina diferents llenguatges: d'una banda hi ha la música d'Stravinsky, i de l'altra hi ha la coreografia; tot plegat serveix per explicar la història del titella *Petruixka*. Per això, si abans heu treballat a classe l'argument i la música, els vostres alumnes en podran gaudir amb més profunditat. Us recomanem, doncs, que feu els exercicis següents:

Expliquem l'argument de *Petruixka*.

1. Com si fos un conte, el mestre explica la història de *Petruixka* (que teniu redactada a continuació).
2. En acabat, feu retallar els dibuixos dels quatre titelles protagonistes (el Mag, *Petruixka*, la Ballarina i el Moro), que trobareu a l'apèndix 1, els enganxeu un pal de fusta i feu que l'expliquin els nens servint-se d'aquests "titelles".
3. Una altra opció, en funció de l'edat dels infants, és fer que siguin ells qui representin el conte de *Petruixka*. Perquè hi participin més

actors, podeu afegir-hi els personatges dels dos ajudants del Mag (el mico i el Cor) i els dels nois que van a la fira de Carnestoltes.

El conte de Petruixka

Una vegada hi havia una fira de Carnestoltes. Hi havia llums de colors, botigues de llaminadures i moltes parades per jugar: a tirar pilotes, a la ruleta de la sort, al cop de martell... També hi havia un Mag. Era un Mag que feia una mica de por, i que sempre anava acompanyat de dos ajudants: un Mico i un Cor amb potes.

Aquest Mag tenia un teatret de titelles. A dins, hi vivien tres titelles molt bonics: el primer era un noi que anava vestit com si fos un pallaso, i es deia Petruixka. El segon era una Ballarina, i anava vestida amb un tutú i duia sabatilles de punta. El tercer era un Moro, i duia una espasa corbada i un turbant al cap. Tots tres ballaven i ballaven dins del teatret de titelles.

De cop, el Mag va fer un truc de màgia i els va convertir en persones de debò. Així doncs, de cop i volta, els tres titelles van veure que podien sentir l'olor que feien les parades de dolços de la Fira, van veure que podien riure i que podien plorar. També podien sentir música, i tenir son, i espantar-se. Eren persones de carn i ossos!

Un cop acabada la funció, el Mag els va desar dins del teatret de titelles, cada un a la seva habitació.

Quan feia una estona que s'hi estaven, la Ballarina va entrar a l'habitació de Petruixka. Era una noia tan dolça i ballava tan bé, que Petruixka de seguida se'n va enamorar. Tenia moltes ganes de fer-li un petó, però com que no n'havia fet mai cap abans, la Ballarina es va espantar i va fugir a l'habitació del titella

Moro.

El Moro tenia un cavall blanc molt bonic. A més, era molt més decidit que Petruixka, i és per això que va aconseguir que la Ballarina s'enamorés d'ell. Pobre Petruixka! Com que ara era una persona, va sentir molta tristesa i molta gelosia del Moro, i és per això que es van començar a barallar.

Feien tant de xivarri, que tota la gent que hi havia a la fira de Carnestoltes se'ls van anar a mirar. De cop i volta, el Moro va aixecar l'espasa i va clavar un bon cop al pobre Petruixka. Tothom es va espantar molt, sobretot la Ballarina. El Mag, però, de seguida els va calmar: només eren titelles! Els va ensenyar el cos de Petruixka: no era un cos de debò, només era un ninot fet de drap i de fusta!

La gent que havien anat a la fira de Carnestoltes van començar a marxar cap a casa seva: s'havia fet molt tard. El Mag, amb l'ajuda del Mico i el Cor, els seus ajudants, va començar a endreçar el seu teatret de titelles. De cop, però, va veure una cosa molt estranya: era el fantasma de Petruixka, que li feia pam i pipa! Així doncs, què és el que havia passat? Petruixka s'havia mort realment? Era, doncs, una persona de debò?

Escoltem la música de *Petruixka*.

- Per tal que alumnes i professors estiguen una mica familiaritzats amb la música de *Petruixka*, podeu fer una audició del ballet en qualsevol dels enregistraments sonors que apareixen a la bibliografia (que trobareu al final d'aquesta guia).
- La peça té una durada de 40 minuts i és molt rica, de manera que us aconsellem dividir-la com a mínim en quatre sessions, seguint els quatre quadres de la peça musical: la fira, l'habitació de Petruixka, l'habitació del

Moro i altre cop la fira.

- A l'apèndix 2 d'aquesta guia trobareu una fragmentació per minuts de la música, amb una breu explicació de l'acció que correspon a cada moment.
- Si els nens són molt petits, els podeu fer dibuixar allò que els fa sentir la música i després comentar-ho entre tots: era una música trista o alegre? M'ha calmat o m'ha fet posar nerviós? Feia por? Era seriosa o feia riure?

ACTIVITATS PER DESPRÉS D'HAVER VIST L'ESPECTACLE

REFLEXIONEM SOBRE LA HISTÒRIA

Després d'haver treballat la història de *Petruixka* a classe, i sobretot després d'haver-la vist representada dalt l'escenari, ha arribat el moment de reflexionar-hi.

Pluja de records

1. De tot el que heu vist durant l'espectacle, què és el que primer us ve a la memòria?
2. Quina sensació teniu respecte aquest record? Us va agradar? Us va fer por?
3. Què en penseu, del final? Us hagués agradat que l'espectacle acabés d'una altra manera? Com?

REFLEXIONEM SOBRE ELS PERSONATGES

A continuació us volem fer reflexionar sobre els personatges a partir del plantejament de preguntes que poden tenir diverses respostes.

Preguntes i respostes sobre els personatges principals

1. Què és el que volia Petruixka?
  - Fer un petó a la Ballarina
  - Fer mal a la Ballarina
  - Ser amic del Moro
  - Barallar-se amb el Moro
2. Com era el Mag?
  - Es divertia fent-ho passar malament a tothom

- Era un personatge que no tenia amics
- Li agradava molt fer trucs de màgia
- Tenia ganes de ser un home molt famós

3. I el comportament del Moro, què t'ha semblat?

- No hauria d'haver fet mal a Petruixka
- Volia que tothom fes el que ell manava
- Era un bon amic del Mag
- Volia menjar-se la Ballarina

4. I la Ballarina, com era?

- Estava enamorada de Petruixka
- Sempre volia ser el centre d'atenció
- No volia que el Moro i Petruixka es barallessin
- Era molt presumida

TREBALLEM LES EMOCIONS

L'espectacle parla de l'aprenentatge de les emocions. Petruixka és un titella que no sap com expressar el que sent. L'exercici que us proposem pretén que els nens prenguin consciència dels seus sentiments i aprenguin a modificar-los si convé.

Exercici de les emocions 1

Saps què són les emocions? Quines d'aquestes sensacions ho són?

- Son
- Il·lusió
- Angoixa
- Tristesa

- Gana
- Alegria
- Ràbia

Quines emocions sent Petruixka en aquesta història?

- Amor
- Pena
- Por
- Alegria
- Gelosia
- Odi
- Tendresa

Alguna vegada t'ha passat com a Petruixka i no has sabut com expressar el que et passava per dins?

- Sí, moltes vegades
- Sí, algunes vegades
- No, mai

Exercici de les emocions 2

Alguna vegada has pensat que et deixaven sol o sola? Com et vas sentir?
Agafa un full en blanc i dibuixa com t'hagués agradat que se solucionés el teu problema.

VIVÈNCIA

Un treball mol interessant de fer a la classe és reviure la història de *Petruixka*, però ara des de el punt de vista dels protagonistes. Com que els infants coneixeran l'argument perfectament, podeu agafar un enregistrament de la música de *Petruixka* i representar a classe la història que heu vist.

Exercici de representació:

Per fer-ho cal que aneu molt a poc a poc. Podeu representar tota la història del ballet o fer-ne servir només algun fragment.

1. Escolliu un fragment musical de la peça i escolteu-lo (a l'Apèndix II trobareu una descripció de l'acció que correspon a cada minut musical).
2. Expliqueu què hi passava fent una seqüència d'accions (primer passa això, després això, i després allò altre).
3. Repartim els papers entre els infants. No passa res si hi ha tres Mags i dos micos. Està bé que cada infant faci allò que li vingui de gust representar i que ensenyi als altres companys com serà el seu personatge.
4. Tot seguit torneu a sentir la música però ara interpretant els personatges i amb el moviment que els caracteritza i reproduint la seqüència d'accions de què heu parlat abans. El mestre ha d'anar pantant les accions.
5. En acabar l'exercici, és bo que els infants expressin allò que han sentit mentre interpretaven els personatges.

CONÈIXER MÉS ELS TITELLES

La història de Petruixka és la història d'uns titelles, tot i que estigui representada majoritàriament per ballarins. Així doncs, una altra activitat interessant de fer és treballar amb titelles a classe. Per fer-ho no cal que tingueu titelles de debò, sinó que podeu utilitzar objectes que tingueu a la classe i que es poden modificar per convertir-se en personatge. Fins i tot no cal que humanitzeu

els objectes, com a tals poden tenir el seu propi comportament. Només cal que deixeu anar la vostra imaginació!

Exercici de titelles a classe:

1. Recolliu objectes que trobeu a classe buscant, amb la ment oberta, que puguin tenir una vida pròpia fins ara impensada.
2. Que cada nen jugui una estona amb el seu objecte-titella. Cal que el faci moure's i fer soroll (però no cal que parli, potser només fer sorolls...)
3. Relacioneu els objectes en petites escenes de dos titelles en les quals hi hagi una trobada dels personatges, aparegui un conflicte i finalment se solucioni.
4. Utilitzeu una música com a marc sonor de les escenes, com per exemple la música del segon quadre de *Petruixka* (l'habitació de Petruixka).
5. Mentre uns fan l'escena, els altres miren els companys, i al final de totes les representacions es pot fer un intercanvi d'impressions.

CONÈIXER MÉS STRAVINSKY

Ara que hi esteu posats, potser val la pena que feu sentir més coses del compositor Stravinsky als vostres infants. El fet que sigui un autor amb èpoques estilístiques tan diferents ens permet trobar similituds i diferències al llarg de la seva creació. Tota la música d'Stravinsky és molt recomanable, però si no sabeu què triar, podeu començar per aquí:

- *Sacre du printemps* (1913)
- *L'histoire du soldat* (1918)
- *Dumbarton Oaks* per a 16 instruments (1938)

COM ENS HA CANVIAT L'ESPECTACLE?

Un cop realitzats tots o alguns d'aquests exercicis, és bo que rumiem sobre com ens ha afectat l'experiència d'haver anat a veure l'espectacle *Petruixka*. Aquí teniu algunes frases que us poden ajudar a fer-ho:

- Què sabem ara que abans de veure l'espectacle no sabíem?
- Quina mena de persona som després d'haver vist l'espectacle? Hem canviat o som exactament els mateixos?
- En què canviarem el nostre comportament, després d'haver conegut la història del titelles Petruixka?

ESCRIVIM ALS ARTISTES

A tots els qui hem fet l'espectacle ens agradaria molt rebre algun dibuix dels vostres alumnes, o una carta en què ens expliquéssiu què us ha semblat l'espectacle... Us hi animeu? Si ho feu, nosaltres us respondrem! Ens podeu escriure a les adreces següents:

La COMPANYIA del PRÍncep TOTILAU

C/ Migdia, 6

08712 Sant Martí de Tous (Barcelona)

oficina@princeptotilau.cat

BIBLIOGRAFIA SOBRE PETRUIXKA

- Catriona, Kelly. *Petrushka, the Russian carnival puppet theater*. Cambridge Studies in Russian Literature, Cambridge UK, 1990.
- Wachtel, Andrew (ed). *Petrushka, sources and contexts*. Northwestern University Press, Evanston (Illinois) USA, 1998.
- Hamm, Charles (ed). *Petrushka, an authoritative score of the original version, backgrounds, analysis, essays, views, and comments*. Norton Critical Scores, Northon & Company. Inc. New York USA, 1967.
- Stravinsky, Igor. *Crónicas de mi vida*. Ediciones de Nuevo Arte Thor. Barcelona, 1985
- Stravinsky, Igor. *Poética musical*. Emecé, Buenos Aires, Argentina, 1946.
- Craft, Robert. *Conversaciones con Stravinsky*. Alianza Música, Madrid 1991.
- Benois, Alexandre. *Memoirs*. Columbus Books, London UK, 1960.
- Benois, Alexandre. *Reminiscences of the Russian Ballet*. Putnam & London, London UK, 1939.
- Fokine, Michael. *Memoirs of a ballet Master*. Little, Brown & Company, Boston USA, 1961.

DVD

- Return of the Firebird: Petrushka/Firebird/Scheherazade, Bolshoi Ballet, Decca, (DVD - 2003).
- The Kirov Ballet: The Firebird/Petrushka, (DVD - 2006)

CD

- Stravinsky Conducts Stravinsky: Petrushka / Le Sacre du Printemps (The Rite of Spring) by Igor Stravinsky and Columbia Symphony Orchestra (Audio CD - 1990).

- Stravinsky: Petrouchka / Le Sacre de printemps (The Rite of Spring) ~ Boulez by Igor Stravinsky, Pierre Boulez, and Cleveland Orchestra (Audio CD - 1992)

APÈNDIX 1: ELS PROTAGONISTES DE *PETRUIXKA*

Petruixka

Ballarina

MORO

MAG

APÈNDIX 2: MINUTATGE DE *PETRUIXKA*

Aquesta fragmentació, que s'ha fet a partir de l'enregistrament del director Pierre Boulez per Deutsche Grammophon, conté quatre pistes, una per a cada quadre. Tingueu en compte que, si feu servir altres enregistraments, les pistes i fins i tot els tempos poden variar una mica i per tant afectar aquest minutatge.

Pista 1 Primer quadre: La Fira

LA FIRA (del minut 0 al 5'19").

Es descriu amb una sonoritat molt alegre i complexa l'activitat d'una fira.

- **El músic ambulant** (2'04" al 3'30"). Apareix un músic ambulant que toca l'orgue de maneta. És un parèntesi delicat enmig de la fira.

EL TEATRET DE TITELLES (del minut 5'19" al 9'48")

- **Aparició del mag** (5'19" al 6'50"). El Mag crida l'atenció del públic de la fira i els fa apropar fins el seu teatret de titelles.

- **Truc de màgia** (6'50" al 7'19"). El Mag obre el teló del seu teatret i dóna vida als tres titelles que hi té a dins: Petruixka, la Ballarina i el Moro.

- **Ball dels titelles** (7'19" al 9'48"). Els tres titelles es posen a ballar. La Ballarina ho fa molt bé. En Petruixka se n'enamora i el Moro també. En Petruixka s'entristeix perquè no sap com mostrar els seus sentiments. El Moro i ell es barallen per la Ballarina però Petruixka no sap lluitar. Finalment tots tres tornen a entrar al teatret de titelles.

Pista 2 Segon quadre: L'habitació de Petruixka

- **Petruixka entra a l'habitació.** (del 0 al 1'06"). Amb un cop de peu, el Mag fa entrar Petruixka a la seva habitació, i el pobre titella se sent molt trist mentre recorda la Ballarina.

- **Petruixka s'enfada amb el Mag.** (Del 1'06" al 1'22"). El titella amenaça el Mag, però aquest és massa poderós i no hi pot fer res.
- **Petruixka recorda la Ballarina.** (1'22" al 2'40").
- **La Ballarina entra a l'habitació de Petruixka.** (2'4" al 3'14"). La noia s'espanta perquè Petruixka es comporta d'una manera estranya.
- **Petruixka torna a estar sol i es desespera.** (3'14" al 4' 30").

Pista 3 Tercer quadre: L'habitació del Moro

- **El Moro balla amb l'espasa.** (Del 0 al 1'36").
- **El Moro doma el seu cavall.** (Del 1'36" al 2'56").
- **La Ballarina entra a l'habitació del Moro.** (Del 2'56" al 3'45").
- **El vals de la Ballarina i el Moro.** (Del 3'45" al 4'32").
- **La Ballarina sedueix el Moro, que té males intencions, i el cavall se'n riu.** (Del 4'32"al 5'27").
- **Segon vals.** (Del 5'27 al 6'02"). La Ballarina i el Moro tornen a ballar el vals, però ara hi ha més perill.
- **Petruixka entra a l'habitació i es baralla amb el Moro.** (Del 6'02"al 7'01").

Pista 4 Quart quadre: La fira de carnestoltes al capvespre

- **Els quatre nois tornen a la fira i ballen.** (Del 0 al 3'43").
- **Entra un domador amb el seu ós.** (Del 3'43 al 4'34").
- **Neva.** (Del 4'34" al 5'10").
- **Un home ric reparteix diners per enamorar les noies.** (Del 5'10" al 6'17").
- **Els nois es fan els forçuts per recuperar les noies.** (Del 6'17" al 7'18").
- **Les noies ballen amb els nois.** (Del 7'18" al 8'19").
- **Entren les màscares del carnestoltes i ballen.** (Del 8'19" al 9'56").
- **Apareix Petruixka, perseguit pel Moro i la Ballarina.** (Del 9'56" al 10'38").

Després de perseguir-se una estona, el Moro mata Petruixka.

- **La gent se'n va.** (Del 10'38" al 12'04"). En veure Petruixka mort, tothom s'esgarrifa. El Mag els mostra que només era un titella i la gent se'n torna cap a casa seva.

- **La resurrecció de Petruixka.** (Del 12'04 al 13'33"). Mentre el Mag recull les seves coses per marxar, Petruixka torna a la vida i fa pam i pipa al Mag.

APÈNDIX 3: UNA MICA MÉS DE TEORIA

QUÈ SÓN LES ARTS ESCÈNIQUES?

Avui en dia, enmig de la revolució tecnològica en què estem immersos, les arts escèniques estan recuperant la seva funció necessària a la societat. Saturats de pantalles i de vida virtual, les arts escèniques ens proposen el retrobament amb els altres éssers humans. La platea d'un teatre s'omple d'amics i de desconeguts amb l'objectiu de presenciar una història representada per altres persones de carn i ossos.

La presència física de l'artista és el que diferencia les arts escèniques de la resta de les arts. Així doncs, la comunicació que es produeix és una comunicació de persona a persona i això la fa més pura i imprescindible.

Quan portem els nostres infants al teatre, els hem d'advertir d'aquest fet excepcional. El teatre és una trobada molt especial en la qual ens reunim uns quants artistes, que han treballat durant molt temps per tenir a punt l'obra, i per una altra banda el públic, convidat d'honor de la representació. Hem d'aturar els infants i fer-los adonar que allò que van a veure i viure no és un programa més de la televisió, ni una pel·lícula més, sinó que és una trobada entre persones al voltant d'una història que potser ens canviarà una mica, i que potser ens farà créixer.

I és que, a més a més de la presència corporal, les arts escèniques es caracteritzen pel fet d'esdevenir un entrenament per a la vida. Tal com passa en el joc dels infants, en les arts escèniques els intèrprets imiten la vida, però porten aquesta imitació més enllà dels límits coneguts, per tal que el teatre ens faci descobrir noves possibilitats en l'existència humana.

QUÈ ÉS LA DANSA?

La dansa és l'expressió humana a partir dels moviments del cos amb relació a una música. Així, doncs, per un costat tenim una música (tot i que també es pot ballar en silenci) i per l'altre tenim una persona que utilitza tots els músculs i articulacions del seu cos per expressar coses més enllà del límit habitual de l'expressió corporal de cada dia. És a dir, com a art escènica que és, la dansa serveix per eixamplar l'horitzó de possibilitats de l'experiència humana. D'aquesta manera, la dansa, esdevé un camí cap a la llibertat de l'expressió corporal que entra en territoris abans desconeguts.

HISTÒRIA DE LA DANSA

La història de la dansa és tan antiga com l'home. Al neolític, en unes vides enmig de la naturalesa, els homes ballaven al voltant del foc i de les ombres. La dansa estava vinculada a creences màgiques. A cada grup humà hi havia un mag que feia ballar tothom. I la màgia de la dansa feia que les coses ballades es convertissin en realitat, dins les creences d'aquella gent. Si els homes volien caçar un cérvol, es posaven una màscara i a ballar. Si volien que ploqués, a ballar. I si els nois i les noies, com el nostre Petruixka, es volien enamorar, es posaven a ballar!

De mica en mica, quan les societats es van anar fent més complexes, el sentit màgic de la dansa va deixar lloc a un sentit purament social. La dansa es va convertir en una expressió popular. D'aquesta etapa mixta entre la màgia i els costums socials, encara en queden moltes mostres al nostre país. Per exemple la Dansa de la mort de Verges, o la Patum de Berga, i innumbrables demostracions de folklore arreu del Mediterrani.

Si parlem, però, de la tradició del ballet clàssic, podríem començar l'any 1661, quan rei Lluís XIV de França va fer construir la primera escola de dansa: l'Acadèmia reial de dansa de París. El rei va fer portar els millors professors de dansa: Jean Baptiste Lully i Pierre Beauchamps. Aquests professors van introduir el moviment de les cames des dels malucs que es coneix com "en dehors", i que alguns nens bromistes en diuen caminar com un ànec... I també van introduir les cinc posicions dels peus:

- Primera posició: Amb les puntes dels peus enfora i amb els talons tocant-se. La cama ha de girar des dels malucs, no només han de girar els peus.
- Segona posició: Els peus com en la primera posició, però amb les cames separades. L'espai entre els peus ha de ser igual a la llargada d'un peu. S'han de posar els peus ben plans. No inclinar-se endavant ni carregar massa el dit gros.
- Tercera posició: Entrecreuar un peu davant de la meitat de l'altre sense tocar-lo. No oblidar que no només treballen els peus. S'han de tenir les cames girades i el cos recte amunt. S'ha de mantenir el pes del cos repartit entre les dues cames.
- Quarta posició: Aquesta és la més difícil perquè costa mantenir el gir dels peus. S'ha de col·locar un peu exactament davant de l'altre sense que es toquin.
- Cinquena posició: És igual que l'anterior però amb els peus tocant-se fermament. Els peus girats i ben entrecreuats. Per a aquesta posició s'ha de mantenir el cos ferm i tenir uns peus i unes cames fortes.

Ara bé, com deia Jean Noverre: totes aquestes posicions són la dansa? No! La dansa són emocions. S'ha d'anar del moviment a l'emoció o de l'emoció al moviment.... però s'han de ballar sempre les emocions, no els passos.

Uns anys més tard va aparèixer un altre professor de dansa molt important, Carlo Blasis. Aquest professor va estudiar molt les cames dels ballarins, i va

estudiar molt especialment els “pliés”, és a dir, la manera de doblegar les cames per preparar-se per saltar i per amortir la caiguda d'un salt. Els “pliés” continuen sent avui en dia el primer exercici d'una classe de dansa. Durant els anys en què Carlo Blasis va ser professor de dansa, les ballarines van experimentar al voltant d'un nou truc acrobàtic: ballar sobre les puntes dels peus. Però per aconseguir fer-ho s'ha de treballar molt i esforçar-s'hi de valent, perquè ha de semblar que tot es fa de manera natural.

A més a més de París, l'altra gran ciutat de la dansa va ser Sant Petersburg, a Rússia. En aquesta ciutat hi havia el ballet imperial Marynsky amb el mestre de ballet Marius Petipa, que va dirigir *La bella dorment*, *El trencaous* i *El llac dels cignes*.

Uns quants anys després, el gran mag de la dansa del segle vint va ser Serge Diaghilev, que amb els seus “Ballets Russes” va crear un conjunt de ballets totalment diferents, barrejant els millors ballarins amb els millors coreògrafs, els millors escenògrafs i els millors compositors d'arreu del món. Per a Diaghilev, un espectacle de dansa era sempre un somni col·lectiu, i procurava reunir al voltant d'un projecte d'espectacle els millors artistes del moment. Serge Diaghilev va ser el primer que va fer pujar al teatre la història de *Petruixka* amb la música d'Igor Stravinsky. La idea inicial de la història va aparèixer quan Stravinsky va compondre una obra musical que representava la lluita entre un piano i l'orquestra. Aquesta lluita era una manera d'explicar musicalment la lluita entre el personatge de Petruixka i el món. L'estrena de *Petruixka* es va produir a París el 13 de juny de 1911.

Al llarg del segle XX la dansa ha continuat evolucionant i han aparegut altres formes de dansa, com la dansa Moderna o la dansa Contemporània. Al nostre país la dansa ha estat una expressió artística d'una gran riquesa tant en la seva vessant de danses populars com en la vessant de danses per al teatre. En els últims anys, a Catalunya, els projectes al voltant de la dansa contemporània s'han multiplicat, i

han aparegut companyies com la que s'encarrega d'interpretar el nostre espectacle, IT Dansa, de la qual ja us hem parlat.

QUÈ SÓN ELS TITELLES?

Els titelles són una forma d'art escènica que es basa en la utilització d'objectes per explicar una història. Un titella tant pot ser un objecte trobat pel carrer com el robot més complex. El que caracteritza l'art dels titelles és que la matèria de l'objecte sembla prendre vida “màgicament” amb la manipulació del titellaire. En aquesta transformació que podem anomenar “màgica” o simplement “artística”, un tros de fusta trobat al mig del bosc es pot convertir en un rei o en un príncep. Amb aquesta transformació màgica de la matèria, els titelles ens fan reflexionar sobre la materialitat de l'ésser humà i sobre l'origen i sentit dels nostres sentiments. I, de fet, aquest és el tema de *Petruixka*: el sentit i l'aprenentatge dels sentiments.

La història dels titelles també és antiquíssima, i podríem dir que la ment humana els crea de manera natural. Per exemple, els jocs dels infants, i especialment els jocs amb les nines i ninots, són una forma natural de teatre de titelles que apareix espontàniament durant els primers anys de vida. L'infant projecta sobre un tros de matèria un determinat contingut mental que fa que, aquella nina, es converteixi en una persona amb una entitat vital molt definida. La diferència entre el joc dels infants i les arts escèniques és que el joc es fa per a un mateix, i el teatre és un joc que es fa per a un altre, és a dir, per a un públic.

El que comparteixen tant el joc amb nines com els espectacles de titelles és que tots dos suposen una forma d'assajar la vida. Amb les nines es reproduïxen les normes que ens imposa la societat, i el joc i el teatre tendeixen a trencar aquesta lògica permesa per tal de buscar noves possibilitats vitals. Aquest caràcter

subversiu dels titelles és encarnat per una llarga tradició de titelles trapelles: el titella Petruixka rus té els seus orígens en el Pulcinella de la Commedia dell'Arte italiana, i per tant en certa manera és l'equivalent al Polichinella francès, el Punch anglès, el Kasperl alemany, el Cristobita castellà i el Tit català. Tots ells són personatges sense normes que s'enamoren de manera disbauxada i que, al llarg de l'espectacle, aprenen a estimar i a comportar-se.

Com ja us hem explicat, a l'espectacle que aneu a veure hi participa "La companyia del príncep Totilau", una companyia de teatre per a nens i nenes que ha utilitzat habitualment els titelles com el seu mitjà d'expressió. Si voleu veure els seus titelles i els altres espectacles que han creat, podeu fer un cop d'ull a la seva pàgina web: www.princeptotilau.cat

També us recomanem una web sobre els titelles en general: www.sagecraft.com/puppetry